

Közeledik a Borbála nap (december 4.)

Szent Borbála a bányászok védőszentje. Hozzá imádkoztak a bányászok a mélybe szállás előtt. A „hirtelen és készületlen halál” elleni oltalmazónak tekintették. Így imádkoztak hozzá: „Add meg, ó Urunk, hogy Szent Borbála közbenjárására halálunk előtt részesülhessünk szentségeidben.” A legszínesebb hozzá kapcsolódó népszokás, a Borbála-ág. Ha a cseresznyefa ágát Borbála napján beviszik a szobába, karácsonyra kivirágzik.

A mélyművelésű mecseki bányászat több mint 200 év után mára csak történeti tanulmányokban, s az itt lakók emlékeiben él tovább. Mindazok, akik az utolsó évtizedekben bányásként aktív résztvevői voltak ennek a történetnek, tudják, a mecseki bányákban dolgozni nehéz és embert próbáló feladat volt. A bányászat Pécs és Komló, illetve a Dél-Dunántúl fejlődését, gazdasági lehetőségeit is sok vonatkozásban meghatározta. Az új lakások ezrei mellett művelődési házak, sportlétesítmények, utak, közművek épültek a bányák jóvoltából. A bányák támogatása érezhető volt a régió kulturális életében és az egészségügyi ellátásban is.

A mélyművelésű bányák bezárásával eltűnni látszik egy sajátos szaktudás, munkakultúra, a közösségi élet csak a bányászokra jellemző formája.

Eltűnni látszik a bányászok tisztelete, az a megbecsülés is, amit a mélyben dolgozó emberek a munkájukkal, bátor helytállásukkal vívtak ki. Hiszen bányásznak lenni nem volt könnyű élet. Az emberek nem is könnyen választották ezt a férfias embert próbáló szakmát. Szükség volt a Föld kincseire, hát kellett, aki ezt felhozza a mélyből. Munkájukat elismerte a társadalom, és külön szerződést kötött a bányászokkal, amelyben elismerte munkájuk veszélyességét. Meghatározta mennyi időt dolgozhatnak ilyen körülmények között – Munkahelytől függően maximum 3-5000 műszak. Az életkor, a szolgálati idő, és az egészségkárosodás függvényében járó juttatások. Speciális egészségügyi ellátás, és sorolhatnánk. – A bányászok a maguk részét teljesítették, és mégis évről évre kurtítják, és próbálják, elvenni ezeket a juttatásokat.

A volt bányászoknak már nincs hova hátrálni, ma-holnap a létük forog kockán. Egészségük jó része ott maradt a mélyben ahol dolgoztak, a maradék munkaképességükre pedig nagyon kevés a kereslet.

Ezért úgy döntöttek maguknak kell megvédeni, a juttatásaikat egyesületbe tömörültek (Bányász Érdekvédelmi Kulturális Egyesület) és keresték a döntéshozókat, ki az, aki felvállalja az ügyüket. Sok ajtón kopogtak sok biztató mondatot kaptak, az ügyük mégsem mozdult egy tapodtat sem, mindaddig, amíg el nem jutottak az akkor még az ellenzéki padosorban ülő Dr. Hoppál Péter országgyűlési képviselőhöz. Ő megértette a bányászok segélykiáltását, felvállalta a képviselőletüket, megtalálta a járható utat, és első lépésben kiharcolt egy év haladékot a bányászoknak. Most már kormány oldalról képviseli az ügyüket, maga mellé állítva baranyai

képviselőtársait, előkészítette a megnyugtató megoldást.
Tisztelet Dr. Hoppál Péternek, tisztelet a bányászoknak!

Bányász Érdekvédelmi Kulturális Egyesület (BÉKE)

Szemán István:

Molnár Ferenc: